

זוהר היומי

זוהר במדבר – דף קצ"ט ע"ב

פרשת בלק

◆ הקטע מתחיל בדף הקודם (קצ"ט ע"א) ומסתיים בדף זה ◆

טקסט הזוהר

כָּלָה. כָּלָא דְחִיק. רַפְיּוֹן דְּשָׂאָר עֲמִין, גָּרִים לוֹן רַפְיּוֹן וּבִישׁ, וְהָאִי אִיהוּ כָּלָה. וְהַכִּי אֲתִחְזִי לוֹן, דְּהָא כָּל רַפְיּוֹן בָּלָא דְחִיקוּ דְהָהּ לוֹן בְּהָאִי עֲלָמָא, גָּרִים לוֹן רַפְיּוֹן לְבָתֵּר בָּלָא דְחִיקוּ, כָּלָה. (ישעיה כח) כִּי כָלָה וְנִחְרָצָה שְׁמַעְתִּי. כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה. כָּלָה בְּרַפְיּוֹן. לְיִשְׂרָאֵל דְּהָהּ לוֹן דְחִיקוּ וְעֲאָקוּ, כָּלָה, (ישעיה סא) וְכַכְלָה תַּעֲדָה כְּלִיהָ.

תרגום לעברית

רַב הַמְּנוּנָא הָרֵאשׁוֹן אָמַר, דְּחַק וְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל כַּמָּה טוֹב וְכַמָּה תוֹעֲלַת גְּרָמוּ לָהֶם. רַפְיּוֹן שֶׁל שְׂאָר הָעַמִּים כַּמָּה רָעוֹת גְּרָמוּ לָהֶם. דְּחַק וְצָרוֹת יִשְׂרָאֵל גּוֹרֵם לָהֶם שְׁטוּב יְהִיָּה וְתוֹעֲלַת, וּמָהֶם? כָּלָה. הַכֹּל דְּחֻק. רַפְיּוֹן שֶׁל שְׂאָר הָעַמִּים גּוֹרֵם לָהֶם רַפְיּוֹן וְרַע, וְזֶהוּ כָלָה. וְכֹךָ רָאוּי לָהֶם, שְׁהֲרִי כָּל רַפְיּוֹן בָּלָא דְחַק שְׁהִיָּה לָהֶם בְּעוֹלָם הַזֶּה, גּוֹרֵם לָהֶם רַפְיּוֹן אַחֵר כֹּךָ בְּלִי דְחַק. כָּלָה. (ישעיה כח) כִּי כָלָה וְנִחְרָצָה שְׁמַעְתִּי. כִּי אֶעֱשֶׂה כָלָה. כָּלָה בְּרַפְיּוֹן. לְיִשְׂרָאֵל שְׁהִיָּה לָהֶם דְּחַק וְצָרוֹת - כָּלָה, (שם סא) וְכַכְלָה תַּעֲדָה כְּלִיהָ.

מֵאֵן כְּלִיָּה. אֵלֵין יִשְׂרָאֵל, דְּאֵינוֹן פְּלִים דְּהָא כְּלָה, יִשְׂרָאֵל דְּהָוָה לֹון דְּחִיקוֹ וְעֶאקוֹ,
(עמוס ט) אָקִים אֶת סִכַּת דָּוִד הַנוֹפֶלֶת, סִכַּת שָׁלוֹם. לְשָׂאֵר עַמִּין דְּהָוָה לֹון רַפְיֹון צָרָה
וְצוּקָה, (צוּקָה) כְּלָה בְּרַפְיֹון, כְּמָה דְּהָוָה לֹון בְּקִדְמִיתָא. וְעַל דָּא כִּי אַעֲשֶׂה כְּלָה בְּכָל
הַגּוֹיִם וְגו', וְאוֹתָהּ לֹא אַעֲשֶׂה כְּלָה, דְּהָא לֹא אֶתְחַזִּי לָהּ. דְּהָא דְּחִיק הָוִית בְּקִדְמִיתָא
זְמַנִּין סְגִיאִין, בְּדְחִיקוֹ, דְּגִלּוּתָא תְּדִיר, וְדְחִיק תְּהִיָּה כְּלָה. (ס' א תרית כליה)

תרגום לעברית

מה זה כְּלִיָּה? אלו ישראל שהם כְּלִי הַכְּלָה הַזֶּה. יִשְׂרָאֵל שְׁהִיָּה לָהֶם דְּחִיק וְצָרוֹת - (עמוס
ט) אָקִים אֶת סִכַּת דָּוִיד הַנוֹפֶלֶת, סִכַּת שָׁלוֹם. לְשָׂאֵר הָעַמִּים שְׁהִיָּה לָהֶם רַפְיֹון צָרָה
וְצוּקָה - כְּלָה בְּרַפְיֹון, כְּמוֹ שְׁהִיָּה לָהֶם בְּתַחֲלָה. וְעַל זֶה (ירמיהו) כִּי אַעֲשֶׂה כְּלָה בְּכָל
הַגּוֹיִם וְגו', וְאוֹתָהּ לֹא אַעֲשֶׂה כְּלָה. שְׁהִיָּה אֵין רְאוּי לָהּ, שְׁהִיָּה דְּחִיקִים הָיִיתָם בְּתַחֲלָה
פְּעָמִים רַבּוֹת בְּדְחִיק שֶׁל גִּלּוּת תְּמִיד, וְדְחִיק תְּהִיָּה כְּלָה. (תוריש כליה).

טקסט הזוהר

וְיִסְרְתִּיהָ לְמִשְׁפָּט, הָאֵי קָרָא הָכִי מִבְּעֵי לִיָּה וְיִסְרְתִּיהָ בְּמִשְׁפָּט, דְּהָא אֵימַתִּי יִסּוּרִי
בְּשַׁעְתָּא דְּדִינָא. (והכא לאו הכי אלא) מֵאֵי וְיִסְרְתִּיהָ לְמִשְׁפָּט. אֵלָא כְּתִיב (ישעיה ג) יִי
בְּמִשְׁפָּט יָבֹא עִם זְקֵנֵי עַמּוֹ. וְהָהוּא יוֹמָא, אֶקְדִּים קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא אֲסוּתָא לְיִשְׂרָאֵל, עַד
לֹא יִיעָלוֹן לְדִינָא, בְּגִין דְּיִכְלֹון לְקִיָּמָא בֵּיהּ. וּמֵאֵי אֲסוּתָא, הִיא דְּבְכָל שַׁעְתָּא וְשַׁעְתָּא
קוּדְשָׁא בְּרִיָּה הוּא יְהִיב יִסּוּרִין לְיִשְׂרָאֵל זְעִיר, זְעִיר בְּכָל זְמַנָּא וְזְמַנָּא, וּבְכָל דְּרָא וְדָרָא
בְּגִין דְּכַד יִיעָלוֹן וּלְיוֹמָא דְּדִינָא רַבָּא, דְּיִיחוֹן מִתִּיָּא, לֹא יִשְׁלוּט עַלִּיָּהּ דִּינָא.

תרגום לעברית

וְיִסְרְתִּיהָ לְמִשְׁפָּט. פְּסוּק זֶה כֹּה צָרִיךְ לוֹ לְכַתְּבוֹ: וְיִסְרְתִּיהָ בְּמִשְׁפָּט, שְׁהִיָּה מְתִי יִסּוּרִים?
בְּשַׁעְתָּא הַדִּין. (וכאן לא כך, אלא) מֵאֵי זֶה וְיִסְרְתִּיהָ לְמִשְׁפָּט? אֵלָא כְּתוּב (ישעיה ג) ה' יִי
בְּמִשְׁפָּט יָבֹא עִם זְקֵנֵי עַמּוֹ. וְאוֹתוֹ הַיּוֹם הַקָּדִים הַקָּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא רְפוּאָה לְיִשְׂרָאֵל עַד

שלא יעלו לדין כדי שיוכלו לעמד בו. ומה רפואתם? היא שכל שעה ושעה הקדוש ברוך הוא נותן יסורים לישראל מעט מעט בכל פעם ופעם ובכל דור ודור, כדי ששכיכנסו ליום הדין הגדול שיחיו המתים, לא ישלט עליהם הדין.

טקסט הזהר

ונקה לא אנקך, מהו. אלא, כד ישראל בלחודייהו, ולא עאלין בדינא עם שאר עמין עובדי כוכבים ומזלות, קודשא בריך הוא עביד לון לגו משורת הדין, והוא מכפר עלייהו. ובזמנא דעאלין בדינא בשאר עמין, מה עביד. ידע קודשא בריך הוא דהא סמא' ל אפטרופסא דעשו, ייתי לאדכרא חוביהון דישראל, וכניש כללו לגביה ליומא דדינא, והא קודשא בריך הוא אקדים להו אסוותא, ועל כל חובא וחובא לקי ונקח להו ביסורין זעיר זעיר. ודא הוא ונקח, ביסורין. ובגין כה בדינא דקשוט, לא אנקך מעלמא בדינא בתר דסבלת יסורין זעיר זעיר.

תרגום לעברית

ונקה לא אנקך, מהו? אלא כשישראל עובדי כוכבים ומזלות לבדם ולא נכנסים בדין עם שאר העמים, הקדוש ברוך הוא עושה להם לפנים משורת הדין, והוא מכפר עליהם. ובזמן שנכנסים בדין עם שאר העמים עובדי כוכבים ומזלות, מה עושה? יודע הקדוש ברוך הוא שסמא' ל אפטרופוס של עשו יבא להזכיר חטאי ישראל וכונס כלם אליו ליום הדין, והרי הקדוש ברוך הוא הקדים להם רפואה, ועל כל חטא וחטא הלך ונקח אותם ביסורים מעט מעט. וזהו ונקח, ביסורין. ומשום זה בדין אמת לא אנקך מעולם בדין אחרי שסבלת יסורים מעט מעט.

ותו לא אנקך, אף על גב דאתון בני, לא אשבוק חוביכון, אלא אתפרע מנכון זעיר זעיר, בגין דתהוון זכאין ליומא דדינא רבא. כה אתאן לדינא, אתא סמא'ל, בכמה פתקין עליהו. וקודשא בריך הוא אפיק פתקין דיסורין, דסבלו ישראל על כל חובא וחובא, ונמוחו כל חובין, ולא עביד לון וותרנותא כלל. כדין תשש כחיה וחיליה דסמאל, ולא יכיל לון. ויתעבר מעלמא, הוא, וכל סטרוי, וכל עמין. הדא הוא דכתיב, ואתה אל תירא עבדי יעקב וגו', בגין כה ויסרתיה למשפט ונקה לא אנקך.

תרגום לעברית

ועוד לא אנקך - אף על גב שאתם בני, לא אעזב את חטאיכם, אלא אפרע מכם מעט מעט, כדי שתהיו צדיקים ליום הדין הגדול. כשבאים לדין, בא סמא'ל בכמה פתקים עליהם, והקדוש ברוך הוא מוציא פתקי היסורים שסבלו ישראל על כל חטא וחטא, ונמחו כל החטאים, ולא עשה להם וותרנות כלל. אז תשש כחו וחילו של סמא'ל ולא יכול להם, ויעבר מהעולם הוא וכל צדדיו וכל העמים. זהו שכתוב ואתה אל תירא עבדי יעקב וגו', בגלל זה ויסרתיה למשפט ונקה לא אנקך.

טקסט הזוהר

ודוד מלכא אמר, (תהלים יא) כי הנה הרשעים ידרכון קשת כוננו וגו'. ואף על גב דהאי קרא הא אוקמוה, על שבנא ויואח ממנן דחזקיה אתמר, אבל האי קרא על סמא'ל וסיעתיה אוף הכי אתמר, דכל עובדוי ועיטוי על ישראל נינהו. בלק ובבלעם ההוא ארח ממש נקטו, והא אתמר דחבורא בישא עבדו. אמרו, עמל'ק: ע'ם ל'ק, עמא דלקא לון, כחויא דמחי בזנבא דיליה, הא אנן יתיר. בל'ק: ב'א ל'ק. אתא מאן דלקי לון כרעותיה. בלע'ם: ב'ל ע'ם, לית עמא, ולית רעיא. שמא דילן גרים לשיצאה לון ולא עקרא להו מעלמא.

וְדוֹד הַמֶּלֶךְ אָמַר, (תהלים יא) כִּי הִנֵּה הָרָשָׁעִים יִדְרֹכּוּן קֹשֶׁת כּוֹנֵנוּ וְגו'. וְאַף עַל גַּב שֶׁפֶּסוּק זֶה הָרִי פֶּרְשׁוּהוּ, עַל שֶׁבָּנָא וְיוֹאֵחַ הַמִּמְנִים שֶׁל חִזְקִיָּה נֶאֱמַר. אֲבָל פֶּסוּק זֶה עַל סִמְא'ל וְסִיעָתוֹ גַּם כֹּה נֶאֱמַר, שֶׁכָּל מַעֲשָׂיו וְעֲצוּתוֹ הֵם עַל יִשְׂרָאֵל. בָּלָק וּבִלְעָם אוֹתוֹ דִּרְה מִמֶּשׁ נִקְטוּ, וְהָרִי נִתְבָּאֵר שֶׁחֲבוּר רָע עָשׂוּ. אָמְרוּ, עֲמִל'ק - ע'ם ל'ק, עִם שֶׁהִלְקָה אוֹתָם כְּנִחֵשׁ שֶׁמָּכָה בְּזַנְבוֹ. הָרִי אָנוּ יוֹתֵר. בָּל'ק - ב'א ל'ק, בָּא מִי שֶׁמָּלְקָה אוֹתָם בְּרִצּוֹנוֹ. בִּלְע'ם - ב'ל ע'ם, אֵין עִם וְאֵין רוּעָה. שֵׁם שֶׁלָּנוּ גּוֹרֵם לְהִשְׁמִידָם וְלַעֲקוֹר אוֹתָם מִן הָעוֹלָם.

טקסט הזוהר

וְקוֹדֶשׁא בְּרִיךְ הוּא חָשִׁיב בְּגוֹנוֹנָא אַחֲרָא שְׁמִיּהוּן, בְּבָלָק ב'ל, בְּבִלְעָם ב'ל, הָא בְּלַב'ל. מַה אֶתְיוֹן אֲשֶׁתְּאָרוּ עִמ'ק, בְּלַבִּל עִמְקָא דְּמַחֲשָׁבָה דְּלִהוֹן, דְּלֹא יִשְׁלֹטוֹן בְּעִלְמָא, וְלֹא יִשְׁתְּאָרוֹן בְּעִלְמָא.

תרגום לעברית

וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא חָשִׁב בְּגוֹן אַחֵר אֶת שְׁמוֹתֵיהֶם. בְּבָלָק ב'ל, בְּבִלְעָם ב'ל - הָרִי בְּלַב'ל. אֵיזָה אוֹתִיּוֹת נִשְׁאָרוּ? עִמ'ק. בְּלַבִּל עִמְק מַחֲשַׁבְתָּם שֶׁלֹּא יִשְׁלֹטוּ בְּעוֹלָם וְלֹא יִשְׁאָרוּ בְּעוֹלָם.

טקסט הזוהר

אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, אֶלְעֶזֶר, יָאוֹת אֲמַרְתָּ, אֲבָל בָּלָק, תַּפַּח רוּחִיָּה בְּגִיּהָנָם. וּבִלְעָם יִשְׁתַּחֲקוֹן תַּמָּן גְּרַמּוּי וְרוּחִיָּה. וְהָכִי הוּא עֵיטָא בִּישָׂא נִטְלוּ עַל פִּטְרוֹנָא. עַל הָאֵי כַּה, דְּחָשִׁיבוּ לְאֶעְקָרָא לְהָאֵי כַּה, וְחָשִׁיבוּ לְסִטְרָא בִּישָׂא לְסִלְקָא לִיָּה בְּפוּמָא וּבְעוֹבְדָא.

אמר רבי שמעון, אלעזר, יפה אמרת, אבל בלך תפח רוחו בגיהנם, ובלעם ישתחקו שם עצמותיו ורוחו. וכך הוא עצה רעה לקחו על הפטרון, על הכה הו, שחשבו לעקר את הכה הו, וחשבו לסלקה לצד רע בפה ובמעשה.

♦ הקטע מתחיל בדף זה וממשיך בדף הבא (רע"א) ♦

טקסט הזהיר

אמר ההוא רשע, קדמאי אשתדלו ולא יכילו. דור הפלגה אשתדלו, ולא יכילו. עבדו עובדא, ופומא חסר מנייהו, דלישנהון אתבלבל, ולא יכיל. אבל אנת, הא פומה שנו, ולישנה מתתקו בתרין סטריין אליו, את אשר תברך מברך, ואשר תאור יואר, ההוא סטרא דאת בעי לסלקא לעילא בפומה ולישנה, אסתליק. וההוא סטרא דאת בעי למילט, בחילא דפומה תילוט (וסטרא קמך) וכלא בך תלייא

תרגום לעברית

אמר אותו רשע, הראשונים השתדלו ולא יכלו, דור הפלגה השתדלו ולא יכלו. עשו מעשה, ופה חסר מהם, שלשונם התבלבלה ולא יכלו. אבל אתה, הרי פיה שנון ולישנה מתקנת בשני צדדים אלו - את אשר תברך מברך, ואשר תאר יואר. אותו הצד שאתה רוצה לסלק למעלה בפיה ולישנה, הסתלק. ואותו הצד שאתה רוצה לקלל, בכח פיה תקלל (וצד לפניך) והכל תלוי בך, שהרי המעשה נתתקו. אבל בדבור הכל תלוי, ועל זה (במעשה) כמעשה נחש אני אתקין, ואתה תשלים הכל בפיה. אותו צד שתברך - מברך, ואותו צד שתאר - יואר.

מקור ומהדורה

הטקסט הארמי והתרגום לעברית: אתר תורת אמת (toratemetfreeware.com) – © ר' פנחס ראובן שליט"א.

מופץ שלא למטרות רווח, בכפוף לרישיון Creative Commons ייחוס – שימוש לא מסחרי – שיתוף זהה 2.5 (CC BY-NC-SA 2.5):

creativecommons.org/licenses/by-nc-sa/2.5

עיצוב הדף: זוהר היומי.

